

CENTRES

El model educatiu trencador de l'escola Sant Llàtzer de Tortosa

L'escola ha guanyat enguany el premi Baldiri i Reixac que es lliura cada any als centres més innovadors

Tortosa Laia Viñas

L'escola Sant Llàtzer d'Infantil i Primària de Tortosa es va fundar l'any 2012 amb una única línia: P-3. Actualment, el centre ja compta amb el cicle d'infantil complet i primer, segon, tercer i quart de primària, i es pretén aconseguir cinquè i sisè, per tal de cobrir, així, tota l'educació dels xiquets fins que marxen a cursar l'educació secundària a l'institut. Malgrat que és un centre jove, l'esforç de la direcció i dels docents que hi treballen els ha valgut el premi Baldiri i Reixac, que recompensa els centres que aposten per una transformació educativa en llengua catalana. En el cas del centre tortosí, s'ha apostat des del primer dia per crear un nou model d'escola, enfocant en l'autoconeixement dels

alumnes i el protagonisme absolut dels nens en l'aula. Anna Panisello, mestra de l'escola Sant Llàtzer, ens ha explicat que els espais d'aprenentatge, com ells els anomenen, han estat la clau per a trobar un mètode que fos vàlid per a alumnes i docents, i que a sobre els ha valgut un dels premis més prestigiosos del món educatiu català. **"Els espais d'aprenentatge són sessions diàries, tant a infantil com a primària, en què l'infant és el veritable protagonista i és qui escull les propostes segons els seus interessos o motivacions, sempre des de la llibertat i en companyia de xiquets i xiquetes d'altres edats, perquè mesquem nens de diferents cursos. Així, l'alumne gaudix de múltiples mirades que l'ajuden a desenvolupar l'autoestima i la iniciativa per-**

sonal. Una de les nostres grans prioritats és que el xiquet siga autònom. El mestre està a l'aula per a observar i acompanyar, i és qui dissenya els materials i l'espai". Anna explica que, amb este mètode, el

centre ha pogut garantir la integració de coneixements en els alumnes. No treballen en àrees específiques, sinó de manera transversal. És a dir, els xiquets treballen de manera contextualitzada i les situacions que es cre-

en a classe són les mateixes que trobaran algun dia a la vida real. A més, el treball en grup entre els diversos cursos, que es realitza cada dia, fa que els alumnes aprenguen valors com el respecte cap als companys o la superació personal.

El paper de les famílies també és clau. Des del centre es demana que els pares que ho vulguen, o puguin, es desplacen fins a l'escola un cop a la setmana i acompanyen els seus fills en l'aprenentatge. I, per a les famílies que treballen o no puguin comprometre's a acudir a classe un cop a la setmana, l'últim divendres de cada mes es dona l'opció que els pares passen el dia sencer a l'aula i vegen com s'hi gestiona el dia a dia. Quan parlem de l'escola tradicional i dels mètodes d'ensenyament de tota la vida, Panisello explica que el paper dels mestres també ha canviat: **"No saltres diem que el mestre ja no ensenya, sinó que l'alumne aprèn. Els docents els donem les eines necessàries i estem aquí per a garantir que això siga possible. Pensem que la nostra funció principal és acompanyar els infants i que se senten segurs, que sàpiguen que hi ha algú al seu costat".**